

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I forbindelse med at mulighederne for at udøve erhvervsmæssige aktiviteter på søterritoriet er stigende, er det fundet væsentligt at lave en generel lovgivning herom, således at det vil være muligt at fastsætte vilkår for udøvelsen af sådanne aktiviteter.

Det grønlandske søterritorium omfatter havet ud til tre sømil, hvorved forstås det grønlandske søterritorium bestående af de indre farvande på den landvendte side af søterritoriets basislinie og farvandet ud til søterritoriets ydre grænse, som er den linie, som i ethvert punkt har en afstand fra det nærmeste punkt på basislinien svarende til søterritoriets bredde.

Forslaget har primært til formål at sikre, at Grønland får en vis indtægt fra erhvervsaktiviteter, der foretages i det grønlandske søterritorium, men som ikke har en varighed eller tilknytning til Grønland, der gør at ansatte eller selskabet kan beskattes i Grønland.

Der udover sikres ligeledes, at der ikke udføres uønskede aktiviteter i det grønlandske søterritorium ved at indføre krav om tilladelse herfor.

2. Hovedpunkter i forslaget

Forslaget angiver, at længerevarende erhvervsmæssige aktiviteter udført fra skibe i det grønlandske søterritorium kræver tilladelse fra Naalakkersuisut, og at der kan stilles vilkår for en sådan tilladelse.

Som erhvervsaktivitet kræves, at aktiviteten har et kommercielt sigte og ikke er reguleret af anden lovgivning eller internationale aftaler, såsom traktater og konventioner.

Den almindelige færdsel med skibe samt jurisdiktion med videre ombord på disse er blandt andet omfattet af søloven og havretskonventionen. Forslaget vil således alene regulere aktiviteter, der rækker udover almindelig sejlads.

De almindelige regler for erhvervsaktiviteter gælder ligeledes i det grønlandske søterritorium, således gælder de grønlandske regler om arbejdsmiljø for aktivitetens udførelse.

Forhold vedrørende natur og miljø reguleres af de til enhver tid gældende regler herfor. Hvorvidt en aktivitet således skal udarbejde VVM eller en naturkonsekvens analyse afgøres af reglerne herom.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes at have positive økonomiske konsekvenser for Grønland, idet forslaget sikrer, at det vil være muligt at opkræve et vederlag for udførelse af aktiviteter på søterritoriet. Forslaget forventes at ville have visse administrative konsekvenser for det offentlige i forbindelse med modtagelse af ansøgning om tilladelse, behandling heraf og i forhold til tilsyn med aktiviteterne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at have umiddelbare økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da der ikke i øjeblikket foregår aktiviteter, der vil være omfattet af forslaget.

For erhvervsaktiviteter omfattet af forslaget vil konsekvensen være, at der vil skulle ansøges om tilladelse til udførelse af aktiviteten, der skal muligvis udarbejdes en VSB og endelige kan der være tale om, at der vil skulle betales et vederlag til Grønlands Selvstyre.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget indeholder ikke materielle regler om forhold vedrørende miljø, natur eller folkesundhed. Aktiviteter skal udføres i henhold til de almindelige regler om beskyttelse af natur og miljø, samt overholde gældende regler om arbejdsmiljø med videre.

En øget skibstrafik kan medføre øget risiko for forurening og ulykker.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have øvrige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 3. juni til 29. juni 2015 ligget på høringsportalen samt været i høring hos følgende myndigheder, organisationer og virksomheder:

Samtlige departementer, KANUKOKA, Søfartsstyrelsen, Arktisk Kommando, NUSUKA og Grønlands Erhverv (GE).

Der er modtaget høringssvar fra:

Formandens Departement, Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender,

Departementet for Sundhed, Departementet for Natur, Miljø og Justitsområdet, GE, KANUKOKA, Søfartsstyrelsen og Arktisk Kommando.

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Det bemærkes at høringssvarene, som er anført i kursiv, kun er gengivet i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering.

Formandens Departement har bemærket, at det bør tydeliggøres, hvilke regler, der skal lægges til grund for eventuelt udarbejdelse af en VVM, naturkonsekvensvurdering samt VSB.

Det fremgår nu af forslaget, at forhold vedrørende miljø og natur vurderes efter de til enhver tid gældende regler herom.

Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender og KANUKOKA har ingen bemærkninger til forslaget.

Departementet for Sundhed har forespurgt, hvorvidt forslaget giver anledning til, at Departementet vil skulle afgive vurderinger i forhold til Sundhedsforhold i forbindelse med en tilladelse.

Der er ikke med forslaget lagt op til, at Departementet for Sundhed skal vurdere generelle sundhedsforhold i forhold til forslaget. Sundhed ombord på skibe er reguleret af flagstatens regler. Referencen til sundhed er derfor udgået af forslaget.

Departementet for Natur, Miljø og Justitsområdet har anført, at eftersom forslaget ikke har til formål at regulere forhold vedrørende natur og miljø, der skal reguleres af de til enhver tid gældende regler herom, nøjes med en henvisning hertil i forslaget.

Forslaget er fulgt.

Grønlands Erhverv (GE) har anført, at det er vanskeligt at se, hvilke rammevilkår, der gælder for operation på Grønlands Søterritorium. GE anfører samtidig, at det bør være mere klart, hvilke regler, der gælder for udarbejdelse af henholdsvis VVM og VSB, eventuelt ved en henvisning til de regler, der gælder for råstofprojekter.

Forslaget er netop udformet som en rammelov, der har til formål at sikre, at Grønlands Selvstyre kan få et vist vederlag for erhvervsmæssige aktiviteter, der udføres på det grønlandske søterritorium. Derudover er aktiviteter til søs reguleret af den til enhver tid gældende lovgivning i Grønland. Således lovgivning om arbejdsmiljø, sikker sejlads medvidere. Da de omfattede aktiviteter kan være mange artede og ikke har andet til fælles end at de udføres fra skibe vil det således være særdeles vanskeligt at udforme udfyldende rammevilkår herfor. Forslaget

sikrer i stedet, at der ikke kan foregå uønskede erhvervsmæssige aktiviteter i det grønlandske søterritorium ved at stille krav om, at der kræves tilladelse hertil.

For så vidt angår VVM og VSB fremgår det nu klart, at natur- og miljø forhold, herunder udarbejdelse af VVM reguleres af de til enhver gældende regler for natur og miljø. Forslaget er endvidere blevet udbygget i forhold til udarbejdelse af VSB.

Søfartsstyrelsen har generelt anført, at området sikkerhed til søs er et rigsanliggende, hvorfor en eventuel regelfastsættelse om sikkerhed til søs bør ske gennem søfartslovgivningen.

Forslaget har ikke til formål, at regulere sikkerhed til søs. Forslaget regulerer alene tilladelse til erhvervsaktiviteter på det grønlandske søterritorie i overensstemmelse med gældende lovgivning. I forbindelse med en tilladelse efter forslaget, vil Søfartsstyrelsen ligeledes blive inddraget i forbindelse med fastlæggelse og godkendelse af planer om sikker sejlads.

Forslaget er tydeliggjort i forhold til, at der ikke fastsættes regler om sikkerhed til søs.

Søfartsstyrelsen anbefaler, at der rettes henvendelse til Justitsministeriet vedrørende forholdet til grundlovens § 43 og forholdet til vederlagsbestemmelsen.

Justitsministeriet er blevet kontaktet herom og har ingen bemærkninger hertil, men har dog anbefalet at bestemmelsen angiver, at vederlagets størrelse fastsættes efter aftale. Anbefalingen er fulgt i forslaget.

Søfartsstyrelsen forespørger, hvorvidt undtagelsen i forslagets § 2, stk. 2, er formuleret, så den rammer noget andet, end hvad der er tilsigtet.

Bemærkningerne er blevet uddybet.

Søfartsstyrelsen anfører, at der virker uklart, hvilke konkrete aktiviteter, der påtænkes omfattet af forslaget. Søfartsstyrelsen anfører, at omlastning af malm ligeledes er omfattet af lov om sikkerhed til søs.

Forslaget medfører at længerevarende erhvervsaktiviteter udført fra skibe på det grønlandske søterritorium kræver tilladelse fra Grønlands Selvstyre og der vil kunne stilles vilkår herfor overfor rettighedshaveren. Forslaget fastsætter ikke regler om sikkerhed til søs, der reguleres efter den relevante rigslovgivning.

Søfartsstyrelsen anfører ligeledes, at forslaget kan have negative konsekvenser, hvis forslaget medfører, at disse aktiviteter i stedet udføres udenfor søterritoriet.

Såfremt aktiviteten kan udføres udenfor søterritoriet vil den pågældende aktivitet næppe være omfattet af forslaget. Forslaget omfatter alene længerevarende aktiviteter, der har behov for at kunne udføres tæt på eller i nærheden af land. Hvor dette er tilfældet, udgør tilladelsen således en rettighed og repræsenterer en markedsværdi, der medfører at Grønlands Selvstyre kan modtage et vederlag.

Søfartsstyrelsen anfører, at der alene bør fastsættes vilkår om forhold, der er overtagne sagsområder.

Forslaget har som nævnt ikke til formål, at regulere forhold, der er omfattet af anden lovgivning. Erhvervsaktivitet er et overtaget område, hvor Grønlands Selvstyre kan fastsætte regler og vilkår for udøvelse heraf. Grønlands Selvstyre vil således kunne fastsætte regler og vilkår som rettighedshaver skal opfylde for at kunne udøve aktiviteten.

Søfartsstyrelsen anfører, at regler om erstatningsansvar, herunder ansvarsgrundlag og pligt til at tegne forsikring i forbindelse med drift af skibe er reguleret i søloven og bør udgå af forslaget.

Bestemmelsen om objektivt ansvar for rettighedshaver er udgået af forslaget. Da der ikke er fundet behov for yderlige bestemmelser herom.

Forsvarsministeriet har forslået en række tekniske rettelser. Herudover har de vedlagt et udkast til bekendtgørelse om overførsel af bunkersprodukter og spurgt om en afgrænsning hertil. Forsvarsministeriet har endelig anmodet om, at Arktisk Kommando inddrages i forbindelse med behandling af ansøgninger i medfør af forslaget, da Arktisk Kommando varetager opgaver i forbindelse med beskyttelse af havmiljøet med videre.

Forsvarsministeriets bemærkninger er i vidt omfang indarbejdet i forslaget. Arktisk Kommando vil sammen med andre relevante selvstyre og rigsmyndigheder blive inddraget i forbindelse med myndighedsbehandlingen af en tilladelse. I forhold til afgrænsning til det vedlagte forslag om overførelse af bunkersprodukter, bemærkes at forslaget ikke har til formål at fastsætte sikkerhedsmæssige regler, da disse varetages gennem anden lovgivning.

I forhold til den konkrete afgrænsning, vil overførelse af bunkersprodukter mellem skibe som udgangspunkt ikke være omfattet af forslaget, med mindre der er tale om en længerevarende aktivitet, der udøves på det samme sted til de samme aftagere og overførelsen ikke sker til brug for brændstof for det modtagne skib.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastslår, at længerevarende erhvervsmæssige aktiviteter, der udføres fra skibe på Grønlands søterritorium kræver tilladelse fra Naalakkersuisut. Som erhvervsaktivitet kræves, at aktiviteten har et kommercielt sigte og ikke er reguleret af anden lovgivning eller internationale aftaler, såsom traktater, konventioner med videre. Ved at stille krav om tilladelse sikres, at der alene udføres aktiviteter der er ønskelige.

Ved længerevarende forstås, at den erhvervsmæssige aktivitet ønskes foretaget over en længere periode på det samme sted. Enkeltstående kortvarige aktiviteter er således ikke omfattet af forslaget.

I forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse efter forslaget inddrages relevante selvstyre og rigsmyndigheder. Herunder Departementet for Miljø og Natur, Søfartsstyrelsen og Arktisk Kommando.

Til § 2

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at forslaget alene gælder erhvervsmæssige aktiviteter, der udføres fra skibe på det grønlandske søterritorium.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at forslaget ikke finder anvendelse på aktiviteter, der er reguleret gennem anden lovgivning eller internationale aftaler. Opregningen i bestemmelsen er ikke udtømmende, men det eksemplificeres, at forslaget ikke gælder for aktiviteter, der er omfattet af fiskerilovgivningen, ligesom chartersejladts m.v. ikke er omfattet af forslaget.

De fleste forhold vedrørende skibe er allerede reguleret i medfør af havretskonventionen, søloven med flere. Det fremgår udtrykkeligt, at forslaget ikke regulerer disse forhold.

Det vil være ganske omfattende at liste alle undtagelser i medfør af denne bestemmelse, men som udgangspunkt er forhold/aktiviteter, der er reguleret af særlovgivning undtaget, hvis der samtidig er taget stilling til betaling af afgifter, skat eller vederlag herfor. I disse tilfælde er der ikke behov for yderligere regulering og forholdet falder således uden for formålet med forslaget.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at det vil være de til enhver tid gældende regler om miljø og natur, der regulerer aktiviteter omfattet af forslaget.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at tilladelse gives for et afgrænset område, der angives i tilladelsen og at der i tilladelsen fastsættes nærmere vilkår vedrørende udførelse af de tilladte aktiviteter.

De konkrete vilkår, der rent faktisk vil blive fastsat i en tilladelse, vil afhænge af aktiviteten, og skal i overensstemmelse med god forvaltningsskik være saglige, begrundede og proportionelle med den aktivitet der ønskes udøvet. Bestemmelsen skal således også læses i sammenhæng med stk. 3, der netop angiver, at der vil kunne fastsættes vilkår om samtlige forhold vedrørende tilladelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at vilkår om betaling af vederlag aftales i forbindelse med ansøgning om en tilladelse. Det omtalte vederlag udgør landskassens provenu. Størrelsen af vederlaget aftales ud fra de gældende markedsforhold inden for den branche, som aktiviteten falder ind under.

Bestemmelserne vedrører betaling af vederlag til Grønlands Selvstyre. Bestemmelsens formulering ”betaling af vederlag” findes tilsvarende i råstofloven. Der er således ikke tale om påligning af en skat eller afgift.

Til stk. 3

Bestemmelsen hjemler, at der i en tilladelse kan fastsættes vilkår om alle relevante forhold vedrørende den pågældende aktivitet.

Bestemmelsen svarer til råstoflovens § 84, stk. 2. Der vil alene kunne stilles vilkår i tilladelsen, i det omfang forholdet er omfattet af dette forslag. Vilkår skal være saglige, begrundede og proportionale. Det er nødvendigt at kunne meddele individuelle vilkår på baggrund af konkrete omstændigheder, type og omfanget af den pågældende virksomhed.

Af typiske vilkår, der vil blive fastsat i en tilladelse kan nævnes tilladelsens varighed, mulighed for forlængelse samt tilbagekaldelse og bortfald af tilladelsen.

Bestemmelsen hjemler ligeledes, at vil kunne fastsættes vilkår om, hvilke forpligtigelser rettighedshaver i øvrigt har til at påse og stille krav til eventuelle underleverandører med videre.

Til stk. 4

Bestemmelsen er identisk med råstofloven § 86, stk. 4.

Bestemmelsen vedrører rettighedshaveres rapportering til myndighederne.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren løbende rapportere om den udførte virksomhed under dette forslag og resultaterne af aktiviteterne. Der fastsættes nærmere vilkår om indrapportering i tilladelsen, herunder eksempelvis om form, hyppighed og indhold.

Derudover fastsættes nærmere vilkår om fortrolighed for rapportering og resultater.

Det er nødvendigt at fastsætte regler om fortrolighed, idet visse oplysninger kan karakteriseres som erhvervshemmeligheder.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at i tilfælde, hvor en aktivitet omfattet af inatsisartutloven må antages at kunne få væsentlig indvirkning på samfundsmæssige forhold, skal der udarbejdes en VSB og en redegørelse herom (VSB-redegørelse), der skal godkendes af Naalakkersuisut, inden der vil kunne meddeles en tilladelse.

Til stk. 2

VSB-redegørelsen skal blandt andet indeholde en beskrivelse af de samfundsmæssige - positive og negative - virkninger af de overvejede aktiviteter og anlæg, samt en beskrivelse af de foranstaltninger, der planlægges for at modvirke negative virkninger, og de tiltag, der skal tages for bedst muligt at kunne udnytte udviklingsmuligheder.

En VSB-redegørelse bør indeholde beskrivelse og vurdering af virkningerne på samfundslivet i de berørte lokalsamfund, herunder beskæftigelsesmuligheder, den sociale ligevægt og de kulturelle værdier. Endvidere bør en VSB-redegørelse omhandle foranstaltninger til at sikre, at samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag. VSB-redegørelsen skal ikke blot omfatte de enkelte samfundsmæssige forhold, men også redegøre for samspillet mellem forholdene, indbyrdes påvirkninger mellem forholdene og kumulerede virkninger af påvirkninger af forholdene. Hermed tilsigtes en helhedsorienteret redegørelse for aktiviteterernes samfundsmæssige virkninger.

Til stk. 3

Det er Naalakkersuisut, der afgør, hvorvidt der skal udarbejdes VSB og en redegørelse herom, samt hvorvidt der vil skulle indgås en aftale om samfundsmæssig bæredygtighed. Bestemmelsen svarer i indhold stort set til råstoflovens § 76, stk. 2.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler vedrørende foretagelse af VSB og udarbejdelse af redegørelse herom.

Til § 5

Til stk. 1

En tilsvarende bestemmelse findes i råstoflovens § 86, stk. 2.

Efter bestemmelsen fører Naalakkersuisut tilsyn med rettighedshaveres virksomhed og anden virksomhed og aktivitet omfattet af inatsisartutloven.

Bestemmelsen udgør desuden hjemmelsgrundlaget for, at tilsynsmyndigheden til enhver tid mod behørig legitimation har adgang til alle dele af virksomheden og aktiviteten omfattet af dette forslag. Dette gælder i det omfang, det er påkrævet for, at medarbejderne, der udfører tilsynet, kan varetage dette hverv. Udtrykket "tilsynsmyndighedens medarbejdere" er valgt frem for "Naalakkersuisut" for at markere, at kun en begrænset kreds af medarbejdere, som kan legitimere sig som tilsynsmedarbejdere, kan kræve adgang efter denne bestemmelse.

I forhold til bestemmelsen bemærkes, at de fleste forhold vedrørende skibe er reguleret gennem anden lovgivning, med dertil hørende kontrolmyndigheder. Bestemmelsen om tilsyn kan derfor alene anvendes til konkret at føre tilsyn med selve aktiviteten.

Naalakkersuisut har efter bestemmelsen adgang til at meddele påbud til rettighedshavere efter dette forslag. Påbudsadgangen er imidlertid ikke begrænset dertil, idet enhver, der udøver aktivitet omfattet af dette forslag, vil kunne meddeles et påbud i medfør af bestemmelsen. Med andre, menes virksomheder, personer med videre, der ikke har en tilladelse efter inatsisartutloven, men alligevel udøver en omfattet aktivitet. I et sådant tilfælde, kan Naalakkersuisut udstede et påbud direkte til virksomheden eller personen om at stoppe med den pågældende aktivitet eller at lovliggøre denne.

Til § 6

Bestemmelsen fastslår, at rettighedshavere, der er omfattet af dette forslag, har pligt til at give Naalakkersuisut og andre myndigheder de fornødne oplysninger om deres virksomhed.

Bestemmelsen pålægger en vis oplysningspligt for rettighedshavere omfattet af dette forslag.

Bestemmelsen omfatter alle oplysninger, som er nødvendige for myndighedsbehandling i forbindelse med eksempelvis behandling af ansøgning om tilladelse efter dette forslag eller oplysninger til brug for et fyldestgørende tilsyn med aktiviteter efter dette forslag.

Til stk. 2

Naalakkersuisut har i medfør af bestemmelsen mulighed for at pålægge de af bestemmelsen omfattede fysiske eller juridiske personer at indsende oplysninger, som Naalakkersuisut finder nødvendige til brug for Naalakkersuisuts vurdering af sagen. Naalakkersuisut har mulighed for at bestemme, at indsendelse skal ske i bestemt form, herunder eksempelvis på CD-ROM eller andet egnet medie.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til råstoflovens § § 86, stk. 5.

Bestemmelsen vedrører opkrævning af betaling af udgifter i forbindelse med myndighedsbehandling vedrørende rettighedshavere omfattet af loven.

Betalingen for myndighedsbehandlingen planlægges opkrævet på baggrund af en timesats for det aktuelle timeforbrug ved tilsynets udøvelse, herunder meddelelse af tilladelser.

Bestemmelsen udgør hjemmelsgrundlaget for Naalakkersuisuts fremsættelse af krav og godtgørelse af udgifter i forbindelse med sags- og myndighedsbehandling efter loven. Bestemmelsen omfatter for eksempel udgifter til sagsbehandling, tilsyn, anden myndighedsbehandling, tjenesterejser og eksterne rådgivere og konsulenter m.v.

Enhver udgift kan opkræves som gebyr eller udgiftsrefusion, i det omfang betalingen modsvarer den ydelse, der leveres af myndigheden. Der tilsigtes således ikke, at der med hjemmel i denne bestemmelse kan opkræves gebyrer, afgifter eller udgiftsrefusion udover, hvad myndigheden har afholdt eller forventes at anvende til sags- og myndighedsbehandling af den pågældende sag. Betalingen for myndighedsbehandlingen kan ske på baggrund af en timesats for det aktuelle tidsforbrug ved tilsynets udøvelse, herunder ved meddelelse af tilladelser og godkendelser.

Til § 7

Bestemmelsen fastslår, at tilladelse i henhold til forslaget ikke fritager rettighedshavere for at indhente de fornødne godkendelser eller tilladelser efter anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at en rettighedshaver, der er meddelt en tilladelse efter dette lovforslag, ikke derved er undtaget fra pligten til at indhente fornødne godkendelser eller tilladelser efter anden lovgivning.

Øvrige godkendelser, der kan være nødvendige efter anden lovgivning, vil eksempelvis kunne være generelle krav til de anvendte skibe med videre.

Det fastslås i bestemmelsen, at det påhviler rettighedshaveren at sikre sig, at de fornødne tilladelser eller godkendelser indhentes. Naalakkersuisut er derfor ikke ansvarlig for sådanne forhold, herunder heller ikke i tilfælde, hvor Naalakkersuisut ikke har givet vejledning om anden lovgivning.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til råstoflovens § 87, stk. 2.

Da forslaget omhandler aktiviteter udført fra skibe, vil disse sædvanligvis ikke være omfattet af krav om arealtildeling, da dette normalt kræver at området undrages almenhedens almindelige benyttelse, ved bebyggelse eller andre faste installationer. Aktiviteter fra skibe vil normalvis ikke indebære en sådan unddragelse af et areal. For at undgå tvivltilfælde, hvor et skib i forbindelse med udførelsen af aktiviteten ligger midlertidig fast på en placering i medfør af tilladelsen anfører bestemmelsen, at tilladelse i medfør af § 1 fritager fra kravet om arealtildeling. En tilladelse efter forslagets § 1 skal således også forstås som en tilladelse til anvendelse af arealet i medfør af 38, stk. 4 i inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse.

2. punktum fastlægger at rettighedshaver med en tilladelse får ret til at udføre de aktiviteter, der er omfattet af tilladelsen, hvilket således også giver ret til at drive næring..

Til § 8

Bestemmelsen omhandler idømmelse af foranstaltninger.

Dette forslag er i udgangspunktet rettet mod erhvervsmæssig virksomhed, hvorfor der ikke er fundet behov for en omfattende sanktionering af bestemmelserne i forslaget. Det er forudsat, at mulighederne for at tilbagekalde tilladelse med videre langt hen af vejen vil have en præventiv effekt.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der som udgangspunkt skal foranstaltes med bøde, såfremt nogen udøver erhvervsmæssig aktivitet på Grønlands søterritorium uden tilladelse.

Bestemmelsen skal ses i lyset af forslagets formål, hvorefter der indføres et krav om at sådanne aktiviteter alene kan foregå på grundlag af en meddelt tilladelse, således at der er fuld indsigt i virksomheden, og det kan påses, at aktiviteten udøves forsvarligt.

Til stk. 2

Bestemmelsen hjemler, at der kan idømmes bøde til den der,

1) forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som en myndighed har krav på i henhold til forslaget eller i henhold til bestemmelser og vilkår fastsat i medfør heraf.

Bestemmelsen skal ses i forhold til, at det er en nødvendighed for at kunne føre tilsyn efter dette forslag, at samtlige relevante oplysninger meddeles korrekt.

2) Overtræder vilkår meddelt i tilladelsen eller bestemmelser fastsat i medfør af forslaget.

Bestemmelsen skal sikre, at aktiviteter udføres i overensstemmelse med forslagets formål. Der kan være tilfælde, hvor vilkår er blevet overtrådt, men hvor en tilbagekaldelse af tilladelsen ikke er proportional med den foretagne overtrædelse. I sådanne tilfælde kan Naalakkersuisut i stedet anmelde personen eller virksomheden til politiet med henblik på at rejse sag om foranstaltning i form af bøde.

3) Undlader at efterkomme påbud udstedt efter forslaget eller bestemmelser udstedt i medfør af forslaget.

Bestemmelsen skal ses i forhold til, at det er nødvendigt for myndighedernes opgavevaretagelse efter denne lov at kunne sikre, at udstedte påbud bliver overholdt. Påbud, der tilsidesættes, kan derfor medføre, at den pågældende idømmes bøde.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der i regler, der udstedes i medfør af forslaget, kan fastsættes, at overtrædelse heraf kan idømmes bøde.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at juridiske personer kan idømmes bøde for overtrædelse af bestemmelser i forslaget eller vilkår fastsat i tilladelser meddelt i medfør af forslaget.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at idømte bøder tilfalder landskassen.

Til § 9

Det forslås at inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2016.